Kaybolan Bayrak

Bu macera, yaban ellerde unutulan bir bayrağın hikâyesidir... Yıllar ve yıllarca önceydi. Rusya içlerinde yalçın bir dağın en üst noktasında dikili bir bayrak kendi hâlinde dalgalanıp duruyordu. Arayanı, soranı yoktu.

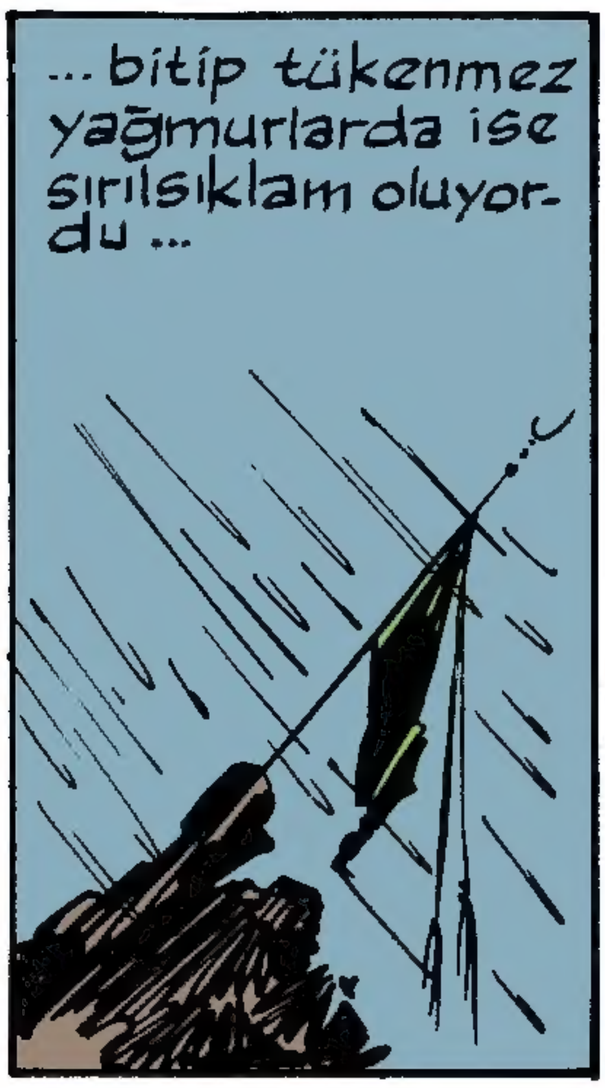

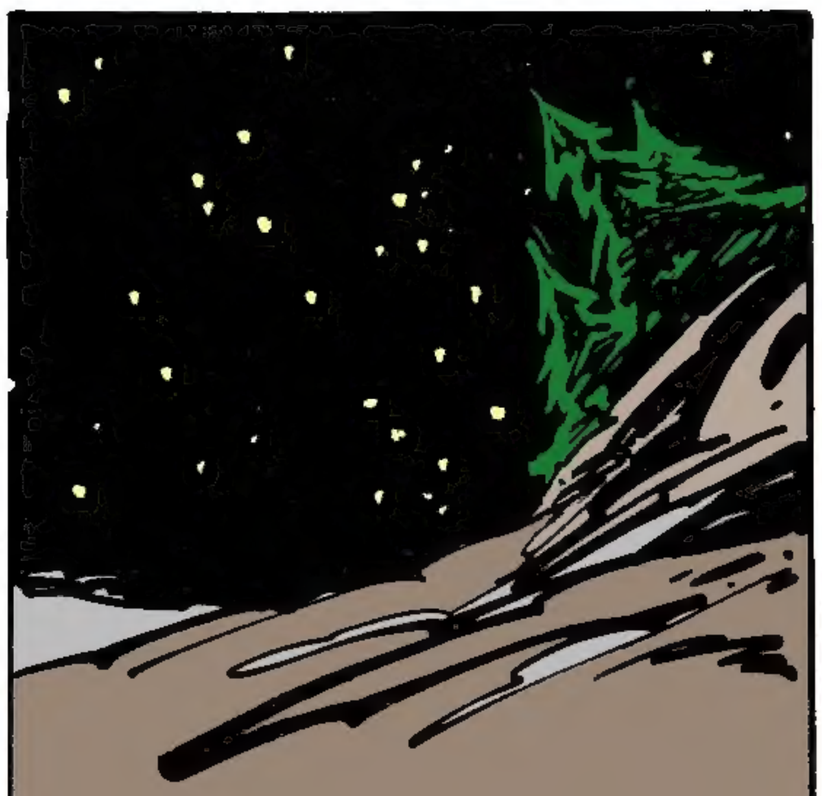

Kervan uğramayan, insan görülmeyen zirvelerde yalnız yırtıcı kuşlar vardı. Bir de hiç dinmeyen soğuk rüzgârların insanı titreten uğultusu...

Bayrak, kapalı ve puslu havaları hiç sevmiyor...

... Anadolu yönünden gelen en küçük bir esintide ise bayraklığını hatırlayıp gün boyu dalgalanıyordu. Uçar gibi oluyordu...

Alışık olmadığı rüzgârlar onu üşütüyordu. O zaman göndeğine sarılıp titremeğe başlıyordu.

İşte bu sıralarda İstanbul, işi farketti. Son savaştan geri dönmeyen bir bayrak vardı. Rusya'da unutulmuştu. Üst üste toplantılar yapıldı...

Alemdarlar bir araya geldiler.

DOKSANDOKUZ BAYRAK GİTMİŞTİ. BİR EKSİĞİMİZ VAR ÇARE DÜŞÜNELİM!

Gün görmüş Beyler fikirlerini söylediler:

ARADAN EPEY ZAMAN GEÇTİ. ESKİMİŞTİR. AMA BİZİM BAYRAĞIMIZDIR. ÇARE DÜŞÜNÜLMELİ ...

ONU YABAN İLLERDE BIRAKAMAYIZ! KENDİMİ ORADA FARZEDİNCE KAHROLUYORUM...

GETİRELİM DERİM

Bir Paşa yerinden doğruldu.

BAYRAK BİR MİLLETİN NAMUSUDUR. O BİZİM PARÇAMIZDIR!

ONU KURTARACAK BİR YİĞİT VARDIR. ARANSIN VE BULUNSUN!

İşte o sırada "UNUTULMUŞ BAYRAK" yeniden kendine geldi. Karadeniz'e ve Anadolu'ya doğru çırpınmaya başladı ...

Bir silkelenip sallandı ve üzerindeki yağmurlardan arınıp hafifledi.

Paşalardan bir paşa, günlerdir düşünüyordu. Unutulan bayrağın çırpınışlarını yüreğinde hissediyordu.

NE KADAR YALNIZ VE ÜZGÜN KİMBİLİR? MUTLAKA BİZİ BEKLİYORDUR... MUTLAKA..

Sonunda başını kaldırıp söylendi:

DELİ BALTA İSİMLİ YİĞİDİ BULUNUZ VE TEZ VAKİTTE BURAYA ÇAĞIRINIZ! BEKLİYORUM!

HEMEN ŞİMDİ AĞALAR!

Daha sonra

PAŞAM, BENİ EMRETMİŞSİNİZ... GELDİM EFENDİM!

BAKA OĞUL! BİR BAYRAĞIMIZI YİTİRDİK. DAHA DOĞRUSU RUS İLLERİNDE UNUTTUK. ONUN KIYMETİNİ BİZ BİLİRİZ... ÖNCE KIRIM'A VARACAKSIN. SONRA KUZEYE AT TEPİP EJDER DAĞINI BULACAKSIN.

ONU BULUP, ALLAH'IN YARDIMIYLA GETİRECEĞİM!

Deli Balta hemen ertesi sabah yola koyuldu. Dolu dizgin uçuyordu...

Geçilmegen yollardan gidiyor, durmadan yol alıyordu

Aklı-karalı bulutlar gökyüzünü süpürmeğe başlamıştı. Son kuşlar da yuvalarını terkediyordu...

Deli Balta takip edilmediğini anlamak için zaman zaman mola veriyordu.

Aradan iki hafta geçti. Deli Balta ilk günkü kadar diri ve güçlüydü...

Sonunda, iki sınır ötede bir köyde

ATIMA İYİ BAK HANCI! DÖNÜŞTE İKİ ALTINI HAKET!

MERAK ETMEYİN EFENDİM. GÖZÜNÜZ ARKADA KALMASIN!

Karakış ertesi gün bastırıverdi...

DAHA EPEY YOLUM VAR. ÜŞÜMEĞE BAŞLADIM. BURALARI NE KADAR DA SOĞUK...

Yedi arşınlık yün kuşağını belinden söküp, bir güzel sarındı. Kar daha da şiddetlenmiş, tipiye çevirmişti...

Deli Balta'nın gözü hep ufuklardaydı

BARINACAK BİR YER BULMALI. YOKSA, KURTLARA YEM OLMAK İŞTEN DEĞİL... O DA NE?

BURASI EMİN BİR YERE BENZİYOR. BACASI DA TÜTTÜĞÜNE GÖRE

BELKİ SICAK BİR YEMEK BULABİLİRİM...

Bu sırada, unutulan bayrak iyice büzülüp gönderine sarılmıştı. Kar, usul usul üzerini örtüyordu.

Deli Balta içeriye savrulan karlarla birlikte girdi...

BURADA AZICIK KALABİLİR MİYİM?

Karşısında acaip kılıklı iki adam duruyordu. Hiç te memnun değildiler. Fena fena baktılar.

Önde duranı söylendi:

HEMEN ÇEK GİT! BURASI BABANIN HANI DEĞİL!

Deli Balta azıcık durdu.

DEĞİL AMA, IŞIDIM VE YORGUNUM. DİNLENMEM LÂZIM. ÇEKİLİN!

Garip kılıklı adamlardan diğeri iki adım öne çıktı. iki kolunu açıp bağırdı. Öyle yaman efeleniyordu ki..

DEFOL ÇABUK! YOKSA BİR YERİNİ KIRARIM! TOPAL KÖPEĞE DÖNERSİN... KARAR VER UYUZ!

BURASI BİZE BİLE DAR GELİYOR. ÇIK GİT ÇABUK!

Deli Balta oralı olmadı

NE O? SEN DAHA BURADA MISIN? YOKSA SAĞIR MISIN?

SANA GİT DEDİK DELİKANLI!

BEN DE KAL DEDİNİZ SANMIŞTIM.

Öfkeli olanı hemen kılıcına davrandı

NE?! BİR DE ALAY EDERSİN HA?

Deli Balta elini, omzundaki kuşağa attı.

BAŞKA NE EDECEKTİM?

Ve kuşağı sallayıp, adamın boğazına geçirdi.

NİÇİN BU KADAR MİSAFİRPERVER OLURSUNUZ BİLMEM Kİ! NE DİYORDUM? HOŞ BULDUK! BEN İYİYİM, SİZLER NASILSINIZ?

Ama adam uslu değildi.

ÇABUK AT O KILICI! YOKSA SAĞLAM KAFAYI BENDE GÖRÜRSÜN! AT DEDİM!!

SENİ KIYMIK KIYMIK DOĞRAYACAĞIM, GÖRÜRSÜN! SONRA DA ÇAKALLARA ATACAĞIM. BIRAK BENİ!

DELİ MİSİN NESİN?

NASIL DA BİLDİN?

AMA, ADIMIN GERİ KALANINI ÖĞRENEMİYECEKSİN!

BIRAK DEDİM! YOKSA PİŞMAN EDERİM!

Ama, Deli Balta'nın menge-ne kolları işlemekteydi

DUR DUR! ANLADIM TAMAM OOF!

DEDİĞİMİ YAPMAZSAN BU BOYUN KIRILIR!

Öbür adam tam bu sırada şimşek gibi fırladı:

BURADA KALABİLİRSİN, EĞER RUS DEĞİLSEN!

BEN O DEDİĞİNİZDEN DEĞİLİM. MÜSLÜMAN BİR ÜLKEDEN GELİYORUM!

Küçük klübede gerginlik birden azalıverdi.

SENİ RUS ZANNETTİK. KUSURA BAKMA!

BİZ UKRAYNALIYIZ. RUSLARI SEVMEYİZ. BAŞTAN NİYE SÖYLEMEDİN SANKİ!

Uh!

YORGUNUM VE AÇIM. BARINACAK BİR YER BULMAM LÂZIMDI!

SANA NASIL YARDIM EDEBİLİRİZ. CİDDİ OLARAK SORUYORUM

ÇEKİNME SÖYLE!

Deli Balta yere düşen kuşağını kaldırdı.

BİRİNİZ ELBİSESİNİ VERSİN. BAŞKA BİR İYİLİĞİNİZİ İSTEMEM...

Yarım saat sonra kim görse Deli Baltayı tanıyamazdı. Tam bir yerli olup çıkmıştı.

BU KILIĞI HİÇ SEVMEDİM. AMA NEYSE...

Ertesi sabah ortalık biraz daha sakindi. Tipi durmuştu.

YOLA KOYULMANIN TAM SIRASI... HAYDİ DELİ BALTA, OYALANMA...

Deli Balta vakit geçirmek istemiyordu. Bismillah deyip vâdiye indi. Her yan takır takır olmuş karla kaplıydı. Ortalıkta tek canlı görünmüyordu.

Gri, kör ve soğuk gökyüzü; ürküten yerle birleşince, yalnızlık bir kat daha büyüyordu... Yalnızlıkların ve kavgaların adamı Deli Balta bile iliklerine kadar titredi ...

Bir unutulmuş bayrağı, bir yurdunu düşündü... Daha sonra ...

DURMAK YOK DELİ BALTA !.. DURMAK YOK, YORULMAK YOK... DURMAK YOK, YORULMAK YOK ...

O sıralarda Ejder Dağında-
ki bayrak son gücünü har-
car gibi, buzlarını kırıp ye-
niden canlandı. Kavuran
ayazda üst üste
dalgalandı...

Buralardan kur-
tulmak ister gi-
biydi. Göklere
doğru yekindi.
Gönderi kıtar-
casına çırpındı.

Sonunda iste-
diği oldu...

...Rüzgara kapı-
lıp son hızla uçup
gitti.

Sevinçten, döne
dolana süzülüyor-
du. Soğuk umurun-
da değildi.

Buzlu yamaçların ve kupkuru ağaçların üzerinden seke seke geçti.

Döne dolana, süzüle süzüle gidiyordu artık. Üzerine işlenmiş ter temiz HİLÂL'i düşürmemeğe gayret ediyordu. Onu her zaman kardan arıtmış, yaştan silkelemişti...

Deli Balta, yorgunluğunu atmak için bir kuytuda dinleniyordu. Ayakları uyuşmağa, elleri sızlamağa başlamıştı...

Bir sağa, bir sola bakındı

DAHA DA GEÇ OLMADAN YÖNÜMÜ ÖĞRENMELİYİM. DURACAK ZAMAN DEĞİL...

Bir süre sonra yolu bir köye düştü...

13

AFEDERSİNİZ! EJDER DAĞINA NASIL ULAŞILIR?

NE? EJDER DAĞI MI? BU MEVSİMDE ORAYA KURTLAR BİLE ULAŞAMAZ!

BU YOLU TA-KİP ET... DAHA İKİ DAĞ AŞACAK-SIN. ÖMRÜN YE-TERSE VE AKLIN-DAN ZORUN YOK-SA TABİİ!

Deli Balta iki saat daha yürüdü.

YA BAYRA-ĞI BULURUM, VEYA BURALAR-DA ÖLÜRÜM. BAŞKA ÇAREM YOK...

Korkunç sivrilikler ve buzlu tepeler donduracak adam arıyordu. Keskin ıslıklı ayaz, adam arıyordu. Deli Balta ne yapacağını bile-meden baka kaldı...

KEŞKE YANIMDA BİR DOSTUM OL-SAYDI. KONU-ŞACAK BİR DOST...

BUNDAN SONRA BİR DAĞ DAHA VAR. ALLAH YAR-DIMCIM OL-SUN!..

..Ve geçil-mez bir yamacın dibinde du-rup yuka-rılara baktı.

Bunca yoldan ve yorgunluktan sonra bir tek çare kalıyordu: Yılmamak...

Deli Balta, korkunç ayaza ve aşılmaz engellere rağmen bir adım daha attı.

BAYRAĞI BULMALIYIM. AKSİ HALDE VATANIMA DÖNEMEM.

Kaygan zemine ve yeniden çıkan sert esintiye aldırmadan ilerledi. Ortalıkta ses sedâ yoktu. Uçsuz bucaksız beyazlık içinde tek başınaydı...

ŞU TEPEYİ AŞMAM LÂZIM... BEKLEYECEK ZAMAN DEĞİL...

Sonra, ufak bir engele yaklaştı. Ellerini yakan müthiş soğukluğa rağmen uzandı.

Usul usul yukarı tırmandı. Ayakları kayıyor, elleri tutunacak yer bulamıyordu...

BECERECEĞİM GALİBA. EVET OLUYOR, HA GAYRET...

Sonra bir tepe, sonra bir yığın, derken Deli Balta, ta yukarılara çıkar oldu.

HİÇ BÖYLE BUZLU YAMAÇLARA ÇIKMAMIŞTIM. NE KADAR DA ZORMUŞ MEĞER...

Biraz soluklanıp, derin derin nefes aldı...

SONRA DİNLENİRİM. BİRAZ DAHA TIRMANSAM İYİ OLACAK.

Buz ve kar ile kaplı yamaçlar gitgide dikleşiyordu.

FIRTINA ÇIKMAZSA İYİDİR. SONRA NE YAPARIM?

Kafasını kaldırıp tekrar yukarılara baktı.

SAKİN OLMALIYIM. ACELEYE LÜZUM YOK...

Tekrar uzandı. Tırnakları sökülür gibi sızladı. Çok uzaklardan kurt uluma-ları geliyordu. Açlıktan bağrışıp duruyorlardı...

Parmaklarıyla, tutuna-cak küçük çizikler açıp tırnaklarını gömdü ve kendini yukarı çekti...

BAŞARMA-LIYIM... BAŞ-KA ÇARE YOK. HİÇ YOK...

17

Güç belâ, küçük bir tümseği aşmak üze-reydi.

Önce ellerini, son-ra sağ dizini kasıp, öne doğ-ru eğildi.

İNŞAAL-LAH KAR BAYRAĞI ÖRTMEMİŞ-TİR. O ZA-MAN YAN-DIK İŞTE...

İki dakika daha ya geçti, ya geç-medi.

KORKTUĞUM BAŞIMA GELİ-YOR. FIRTINA ÇI-KACAK. NE YAP-SAM ACABA?

Derken, ufak esintiler birleşip, Deli Balta'yı sarsar oldu.

Ayakta durmanın imkânı yoktu.

Deli Balta, iki büklüm buzla-ra kapaklandı. Kay-mamak için ne yap-tıysa kâr etmedi.

Sonunda fırtına ga-lip gelmişti. Deli Balta'yı aşağılara fırlatıverdi.

ALLAH!

oldukça yüksek-lerden, sırt üstü karlara düştü...

Sırtı ve dirsekleri çatlar gibi acıyordu. Şöyle bir doğrulduğunda fırtınayı daha bir şiddetlenmiş buldu.

ARTACAK... BU FIRTINA DİNECEĞE BENZEMİYOR. KURT SESLERİ DE YAKLAŞIYOR MU NE?

Ayakta durmak mümkün değildi. Deli Balta sürüne sürüne ilerlemeğe başladı.

BİR KUYTU BULMALIYIM. GALİBA ŞURASI MÜSAİT...

Kendini küçük bir oyuğa dar attı. Elinden hiçbir şey gelmezdi.

ANLAŞILAN, BU GECE BURDAYIM. DONMAMALIYIM DONMAMALIYIM

Tipi, ayaz ve fırtına el ele verip, onca dağı ve tepeyi inim inim inletir olmuştu. Deli Balta büzüldükçe büzüldü...

Uğultular dinmek bilmiyordu.

Zirvelerden çığlar inmeğe, ortalık dayanılmaz bir hal almağa başlamıştı. Fırtına, tepelerde ne var, ne yok; uzaklara fırlatıyordu.

Sanki tepeler ordan oraya yer değiştiriyordu... O gürültü arasında ...

Karanlık ve ayaza, korkunç uğultular karışıp gidiyordu. Çıldırmak işten değildi...

...üzerine HİLÂL işlenmiş bir bayrak, önce bir zirveye tutundu.

...sonra, rüzgârın şiddetine dayanamayıp, boşluklara doğru fırlayıp gitti.

Sabaha karşı Deli Balta, gürültülerin azalmasıyla kendine geldi.

kollarını ve bacaklarını ovalayıp, etrafı dinledi.

Dişleri birbirine vuruyor, ve bütün vücudu zangır zangır titriyordu.

İYİ DEĞİLİM... ELLERİM UYUŞMUŞ. AYAKLARIM ZOR KIMILDIYOR...

Aklını yitiriyor gibiydi. Ama yine de ayağa kalkabildi.

HAREKET ETMELİYİM... GÖZLERİM KAPANIYOR. UYUMAK ÇOK TEHLİKELİ. DONUYOR MUYUM NE?

Az sonra, bütün gücünü toplayıp doğruldu. Bütün çaresizliğine rağmen, ellerini gökyüzüne doğru kaldırıp haykırdı:

21

ALLAHÜ EKBER!

Dağdan dağa çarpan feryadı yankılanarak, döne dolana geri geldi ...

EKBER EKBER EKBER EKBER

Artık çılgın gibiydi. Başına gelecekleri sezmiş, bir o yana, bir bu yana emeklemeğe koyuldu...

DONUYORUM! DONUYORUM! BU ELLER BENİM DEĞİL SANKİ... BU AYAKLAR...

...ARTIK BENİM DEĞİL!

BAYRAĞIM NERDE ACABA? ÜŞÜYOR MU, YOKSA FIRTINA PARÇALADI MI ONU?

Kendini artık unutmuş, bayrağı düşünüyordu...

Tekrar ve zorlukla ayağa kalktı. rüzgâra doğru iki adım daha attı, ve yine düştü.

Tam o sırada ters yönden ılık bir rüzgâr çıktı...

Çatırdayan dişleri azıcık yavaşlamış, dizinde sızılar belirmişti.

Elleriyle biraz daha yol alıp, öylece kala kaldı.

BU SIZILAR İYİYE İŞARET... ARTIK DONUP KALMAM BU-RALARDA...

İYİ Kİ SIZLADI AYAKLARIM. İYİ Kİ TIRNAKLARIM ACIYOR. KURTULACAĞIM...

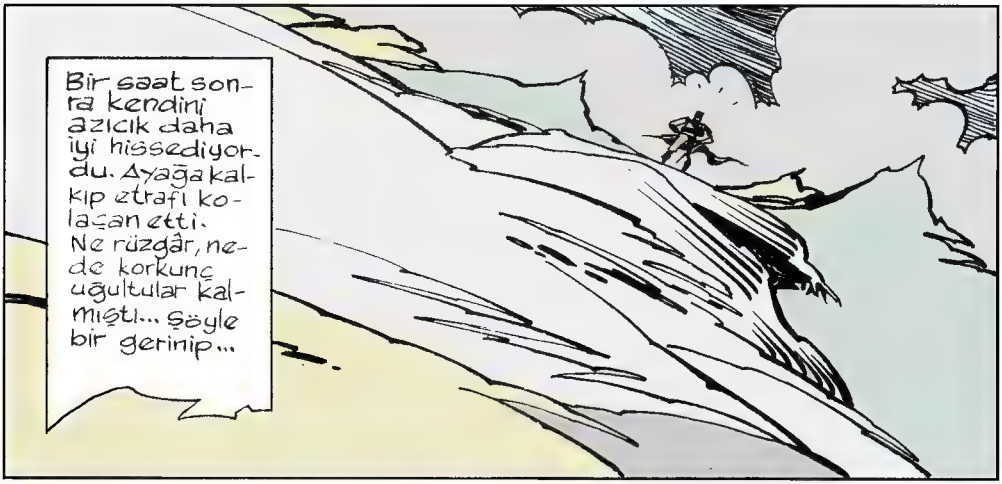
Bir saat sonra kendini azıcık daha iyi hissediyordu. Ayağa kalkıp etrafı kolaçan etti. Ne rüzgâr, nede korkunç uğultular kalmıştı... Şöyle bir gerinip...

... bir tepeden bir tepeye atlamayı denedi... İşler düzeliyor gibiydi.

Sonra, buz tutmuş kayalara tutunup biraz daha yükseklere tırmanmaya başladı. Kanı ısınıyor ve kendine geliyordu...

Azıcık ortalığı dinledi. Sesler duymuş gibiydi.
FAZLA EYLEŞMEMELİ. BELKİ DE TAKİP EDİLİYORUM...
23

YOL SORDUĞUM KÖYLÜLER HABER VERMİŞ OLABİLİR...

Ve koşmağa başladı. Bayrak, buralarda bir yerde olmalıydı. Ona kavuşacağından o kadar emindi ki ...

Fakat aşağılarda, iyi niyetli olmayan birileri vardı. Ve sonunda onu görmüşlerdi.

İŞTE ORADA! BAKIN, İŞTE ORADA!

EVET O! TA KENDİSİ! HEMEN YAKALAYALIM, DURMAYIN!

SİZ İKİNİZ YAN TARAFTAN KOŞUN. ÖNÜNÜ KESİN!

TAMAM! ELİMİZDEN KURTULAMAZ, MERAK ETME!

HEEEEY! OLDUĞUN YERDE KAL! KARŞI KOYMA, YOKSA DELİK DEŞİK OLURSUN!...

Deli Balta bir saniye ardına baktı.

İŞTE BU KÖTÜ OLDU... BU VAHŞİLERE PAÇAYI KAPTIRMAMALI... KAVGA ÇIKACAĞA BENZER...

AMA, KAVGA YERİNİ BEN SEÇMELİYİM...

Deli Balta, beş kişiyi görür görmez, uygun bir yer bulmak için hazırlandı.

Fakat ardındakiler bırakıcı değildi.

YİNE ÖNÜNÜ KESMEĞE ÇALIŞIN! DOKUZ CANLI BU ADAM!

ANLAŞILDI! HAYDİ BİZ BU TARAFTAN!

DUR DEDİM SANA DUR!

BİZ BEŞ KİŞİYİZ! BAŞ EDEMEZSİN! BOŞUNA ÇABALAMA!

Deli Balta onlar gibi düşünmüyordu. Vakit geçirmeden kılıcına davrandı... Fakat o da ne?..

EYVAH! KILIÇ BUZ TUTMUŞ... ÇIKMIYOR. SIYRILMIYOR...

ARTIK ELİMİZ DESİN!

YANILIYORSUNUZ... AMAN ALLAHIM! O DA NE? YAŞASIN!

KAYBOLAN BAYRAĞIN GÖNDERİ BU. İŞİME YARAYABİLİR...

Az sonra da takipçilerle yüz yüze idi...

HAYDİ UYUZLAR, GELİN BAKALIM!

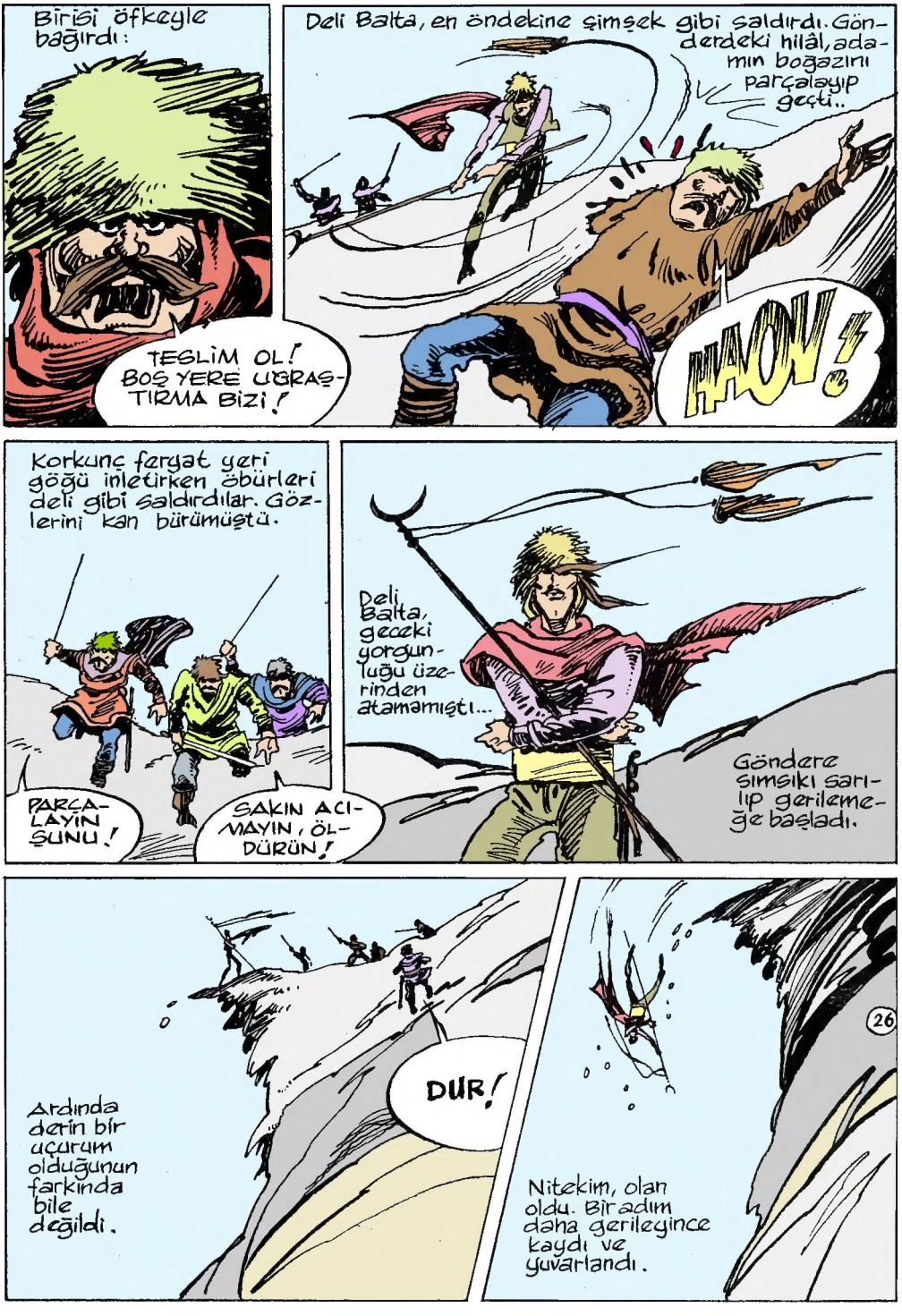
Birisi öfkeyle bağırdı:
TESLİM OL! BOŞ YERE UĞRAŞTIRMA BİZİ!
Deli Balta, en öndekine şimşek gibi saldırdı. Göndeki hilâl, adamın boğazını parçalayıp geçti..
HAON!
Korkunç feryat yeri göğü inletirken öbürleri deli gibi saldırdılar. Gözlerini kan bürümüştü.
PARÇALAYIN ŞUNU!
SAKIN ACIMAYIN, ÖLDÜRÜN!
Deli Balta, geceki yorgunluğu üzerinden atamamıştı...
Göndeye sımsıkı sarılıp gerilemeğe başladı.
Ardında derin bir uçurum olduğunun farkında bile değildi.
DUR!
Nitekim, olan oldu. Bir adım daha gerileyince kaydı ve yuvarlandı.
26

Kar yığınlarından buzlara, buz tepelerinden kar kümelerine çarpa çarpa...

...aşağılara doğru uçtu... Artık ne ses, ne sedâ kalmıştı.

Deli Balta'nın ardından bir iki kar kümesi dökülüp kaydı... o kadar...

Yukarıdakiler yarım saatten fazla bekledi. Bir ses gelir ümidiyle kulak kesildiler.

BU UÇURUMDAN SAĞ ÇIKILMAZ. İSTERSENİZ BİRAZ DAHA DURALIM...

LÜZUM YOK. ÖLÜSÜNÜ YARIN GELİP ALIRIZ...

Az sonra da çekip gittiler.

CEZASINI BULDU. İYİ OLDU!

ÇOK KÖTÜ BİR ÖLÜM BU...

Dünya sanki sağır olmuştu. Beyaz sessizlik ulanıp gidiyordu.

Yanılıyorlardı... Aşağılarda, ama çok aşağılarda bir bilek kımıldadı... Sonra usulca ve yorgun, bir yere tutunmaya çabaladı...

Hemen ardından bir gönder göründü.

HİÇ DERMANIM KALMAMIŞ. TUTUNACAK BİR ŞEY BULAMAZSAM BURALARDA KALIRIM.

HER TARAF BUZ... AMA TUTUNMALIYIM..TUTUNMALIYIM...

Az sonra eline bir yumuşaklık değdi.

Can havliyle hemen ona tutundu.

Belki on, belki yirmi dakika sonra kendini yukarı çekebilmişti.

...bakmayı akıl edebildi. Ve iliklerine kadar titredi.

Bu, ne zamandır aradığı; Kaybolan Bayrağın ta kendisiydi. Birbirlerine öyle bir sarılışları vardı ki, görmeliydiniz...

Neden sonra... tutunduğu şaye...

SEN HA SEN HA?!

BEN SENİ KURTARMAYA GELMİŞTİM...

AMA, SEN BENİ KURTARDIN... BAYRAĞIM BENİM!

Ertesi gün güneş doğduğunda daglar yine aynı dağlardı.

Ama, Deli Balta artık oralarda değildi... Kendini uçurum diplerinde bulup kurtaran bayrakla birlikte çoktan Anadolu'ya doğru koşuyordu. SON